

De cara a
la ciutadania,
de cara
al català

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

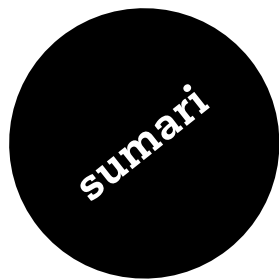

Una guia sobre l'acollida lingüística per al
personal de les administracions públiques
i entitats prestadores de serveis públics

www.plataforma-llengua.cat

Una guia sobre l'acollida lingüística per al
personal de les administracions públiques
i entitats prestadores de serveis públics

05

Presentació

06

Pròlegs

08

Introducció

10

A. La llengua catalana i els seus parlants

A1. Des de quan i on es parla el català

16

B. Treballar a l'administració pública o en una entitat prestadora de serveis públics

B1. La tria lingüística

B2. La normativa que afecta al sector públic

20

B3. Consciència de ser referent lingüístic

B4. Evitar la discriminació

21

B5. Superant tòpics

22

B6. Més motius per utilitzar el català

12

A2. Quanta gent parla català

13

A3. Per què el català no és una llengua minoritària

A4. La diversitat lingüística a Catalunya

A5. Les llengües oficials de Catalunya

A6. El deure de conèixer el català si vius a Catalunya

14

A7. Les persones novingudes i l'aprenentatge del català

A8. Per què el català és una eina bàsica d'inclusió social

15

A9. Bones pràctiques d'acollida lingüística a les administracions públiques catalanes

23

B7. Les persones que no et parlen en català

B8. Les dificultats de comunicació

24

B9. Algunes pautes per a la comunicació oral

25

B10. Estratègies per facilitar la comprensió oral en català

26

B11. Algunes pautes per a la comunicació escrita

B12. Estratègies per facilitar la comunicació escrita en català

27 28 30 31

B13. Quan el teu entorn laboral no sol utilitzar el català

C. Informacions per a les persones usuàries de l'administració o d'entitats prestadores de serveis públics

C1. Les oportunitats del català

C2. Ensenyament de català per a adults

C3. Voluntariat per la Llengua

C4. L'escola

32 33 35 37

C5. Les empreses i establiments oberts al públic

C6. Consultes o incidències relacionades amb l'ús de la llengua

D. Recursos pràctics

D1. Recursos per als professionals de l'administració i d'entitats prestadores de serveis públics

D2. Recursos per a les persones usuàries de l'administració i d'entitats prestadores de serveis públics

40 45

Annex 1: selecció de continguts relacionats amb la llengua catalana del Pacte Nacional per a la Immigració

Annex 2: recull de la normativa legal sobre la llengua a Catalunya

Lingüísticament i sociològica, la Catalunya actual és molt complexa: sols un milió d'habitants, dels set que té, ja és d'immigrants de fora de l'Estat espanyol; s'hi parlen més de dos-cents idiomes; les llengües oficials són tres, i, si bé el català és la llengua del país, el castellà també hi és parlat per bona part de la població.

En aquest context multilingüe i de llengües en contacte, la societat catalana i els successius governs de Catalunya han optat pel manteniment de la diversitat lingüística i pel català com a llengua pròpia, comuna i de cohesió social, tal com reflecteixen una bona pila de textos declaratius i normatius, assumits per un ampli ventall social i polític, entre els quals hi ha el del Pacte Nacional per a la Immigració, recollit parcialment en aquesta mateixa Guia. De tota manera, per raons molt variades, els usos lingüístics afavoreixen, en general, el castellà en detriment del català.

No obstant això, se sap també —i ho corroboren diferents estudis— que un dels factors associats a diverses formes de marginalitat, i sovint d'exclusió social, és el desconeixement de la llengua catalana, així com, per contra, el bon coneixement que se'n té s'associa a les possibilitats de promoció social, la qual tot govern té el deure ètic de fomentar.

El personal de les administracions públiques o entitats que presten un servei directament al ciutadà té, sovint, com a eina principal de treball la paraula, i en parlar transmet no sols informació sinó també valors i actituds —personals però també institucionals. Així doncs, amb la seva actuació lingüística, pot facilitar als nousvinguts aquesta oportunitat d'integrar-se i promocionar-se en la societat catalana, o bé, al contrari, posar-los una barrera que els impedeixi el contacte natural amb el català i els privi, doncs, d'oportunitats, així com del dret a fer-se'l propi.

La Guia, en aquest sentit, és del tot oportuna, ja que dona orientacions per facilitar l'acolliment lingüístic i incideix en els usos de les llengües a què l'empleat públic convé que se cenyeixi per fer de Catalunya una societat cada vegada més cohesionada, amb els nousvinguts integrats. Però té encara el valor afegit de ser el document d'una iniciativa del món associatiu, que, a més de validar el model de política lingüística consensuat i impulsat per la Generalitat, ve a omplir, a títol supletori, el buit que en aquesta línia pateixen alguns processos de selecció i formació inicial dels empleats públics, que caldrà considerar.

Carles Ramió Matas
Director de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya

Els ens locals som la primera finestra de l'Administració amb què es troba el ciutadà. Els alcaldes, regidors i tècnics som una cara coneguda i propera per als nostres veïns i veïnes. Aquesta proximitat és el valor afegit de la política municipal i un tret distintiu del nostre país.

Catalunya és essencialment municipalista. Dels 946 municipis, 800 tenen menys de 5.000 habitants i 519 menys de 1.000. Aquesta realitat de minifundisme municipal atorga a la interrelació social un rol molt important. Els representants dels governs locals tenim la responsabilitat de gestionar els assumptes públics amb eficàcia. De la mateixa, tenim la missió de transmetre valors democràtics com la participació, la sostenibilitat, la transparència o la integració, entre d'altres.

En aquest context, els municipis hem de garantir que tots els ciutadans, independentment del lloc on visquin, tinguin les mateixes oportunitats de realització i creixement personal. L'impacte de la globalització ha transformat i diversificat les nostres societats. Això, a priori, ha d'enriquir la nostra cultura, però la convivència quotidiana ens recorda que no és una empresa fàcil.

Aquesta magnífica guia elaborada per la Plataforma per la Llengua insisteix en la necessitat que el català esdevingui el pal de paller de la integració. Des de fa uns anys, alguns ajuntaments han desenvolupat accions d'acollida als nous veïns per donar a conèixer l'entorn i els serveis municipals. Paral·lelament, la nova llei d'acollida de Catalunya preveu que els nous veïns adquireixin les competències bàsiques de la llengua catalana. Per atendre aquesta norma, els ajuntaments necessitem el màxim nombre de suports.

Sense cap mena de dubte, aquesta guia d'acollida lingüística per al personal de les administracions públiques aportarà al món local pautes de gran utilitat i aplicabilitat per consolidar el català com l'autèntica llengua d'acollida.

Salvador Esteve i Figueres
President de l'ACM i alcalde de Martorell

Les administracions públiques tenim, en general, una gran responsabilitat envers els ciutadans i ciutadanes, i molts reptes per tal que els serveis que els oferim siguin satisfactoris. Però és clar que el grau de contacte amb la ciutadania no és igual per a tots els nivells de l'administració. Els ajuntaments som l'administració de primera instància i, com a tals, som la primera porta on els ciutadans i les ciutadanes truquen. Això ens ubica en una situació de privilegi a l'hora de conèixer de primera mà les necessitats dels nostres veïns i veïnes, però a la vegada implica una gran responsabilitat i continus reptes.

Els alcaldes i alcaldesses de Catalunya sabem millor que ningú que la configuració dels nostres municipis està canviant. La nova realitat demogràfica conformada per les persones vingudes d'arreu del món és un repte per a les nostres ciutats i pobles, i per a la convivència de les nostres comunitats. Els referents culturals, les llengües, les necessitats i fins i tot les aspiracions de la ciutadania han canviat: nous col·lectius, noves necessitats. La gran responsabilitat dels ajuntaments és, com sempre ho ha estat, garantir la cohesió social, i fer que les noves necessitats conformin oportunitats, i no pas fractures. Aquest repte implica tant la comunitat nouvinguda com la d'acollida.

En aquest sentit, cal garantir la inclusió de les persones nouvingudes, i fer-les autèntiques participants de la societat. Són els nous usuaris i usuàries dels serveis que l'administració presta, i cal assegurar-ne l'accés sense distinció. I en aquest sentit la llengua pot convertir-se tant en una oportunitat com en una feblesa. Cal comptar amb l'esforç dels nous ciutadans i ciutadanes, però també cal un esforç per part de les administracions. Després de 30 anys de democràcia local, els ajuntaments ens havíem acostumat a comptar amb un estatus adquirit. Els ciutadans i ciutadanes dels nostres pobles i ciutats coneixen com dirigir-se a l'administració, i ho fan amb normalitat. Els nous ciutadans i ciutadanes han d'incorporar-se a aquesta relació, i hem de treballar perquè es facin seu l'ajuntament, i hi vegin una administració propera, àgil i útil. És, per tant, interessant establir pautes i orientacions com les que ofereix aquesta guia, que ajudin les administracions a complir amb el doble repte de prestar serveis acollint però al mateix temps promocionant l'ús de la nostra llengua. Entre tots plegats tenim el repte de situar el català com a llengua d'acollida. El català hauria de ser, com ho ha estat en diferents moments de la història, el fet que ens uneixi com a comunitat, i no pas el que creï dues societats diferenciades.

Manuel Busto
President de l'FMC i alcalde de Sabadell

Introducció

Les persones acabades d'arribar a Catalunya que no tenen com a primera llengua el català plantegen nous reptes al personal que treballa a l'administració pública o en entitats i empreses prestadores de serveis públics atenent i gestionant les demandes de desenes d'usuaris i usuàries cada dia. L'objectiu d'aquesta publicació és oferir als professionals d'aquest àmbit una perspectiva sobre les persones nouvingudes i la llengua catalana, així com alguns recursos pràctics, que facilitin aquesta tasca diària i que ajudin a maximitzar els serveis oferts davant les diverses necessitats de la nova ciutadania.

La perspectiva de la qual partim consisteix a mostrar que la llengua catalana, com a element bàsic d'identitat de la societat i la cultura catalanes, és una de les millors eines d'inclusió social al nostre país. Una llengua que des de sempre ha aconseguit unir totes les persones que la parlen, amb independència del seu origen, i fer-les sentir part de la mateixa comunitat.

Tanmateix, la inclusió social dels nous catalans i catalanes no es pot aconseguir només a partir de les seves habilitats, esforç o voluntat. És del tot necessària l'adaptació de la societat d'acollida i les seves institucions als nous reptes que planteja una societat diversa i plural com l'actual. En el pla lingüístic caldria, com a mínim, reconèixer la diversitat lingüística concreta present en els diferents àmbits: a la feina, a les escoles, a les institucions públiques, en l'oci, etc. Així mateix, caldria assumir la responsabilitat en l'accés de totes les persones a la llengua i cultura catalanes.

En aquest sentit, les institucions públiques i les entitats que realitzen serveis públics, en un marc de respecte cap a la diversitat, poden implementar pràctiques que permetin no solament garantir els drets lingüístics de la ciutadania, sinó també apropar la llengua catalana a totes les persones sense discriminacions per raó d'origen. La publicació que teniu a les vostres mans, doncs, està especialment orientada amb aquesta voluntat. A més d'informació sobre el català, i algunes orientacions i pautes d'actuació basades en el *Model de protocol lingüístic per a organitzacions*, elaborat per la Secretaria de Política Lingüística a Tarragona l'any 2008, conté un seguit de recursos per facilitar la pràctica de l'acollida en català.

Per raons del marc legislatiu, la publicació està especialment pensada per al territori de Catalunya sota administració de la Generalitat. Així mateix, la visió general de la publicació és vàlida per a aquest àmbit territorial a excepció de la Vall d'Aran, on la llengua pròpia és la variant de l'occità anomenada aranès, i per tant entenem que hauria de ser aquesta altra la llengua d'acollida i d'inclusió social.

A l'últim, volem remarcar que es tracta d'una proposta oberta i que, per tant, agraïrem que si hi teniu comentaris o suggeriments per fer els comuniqueu a la Plataforma per la Llengua per tal de tenir-los en compte en un futur.

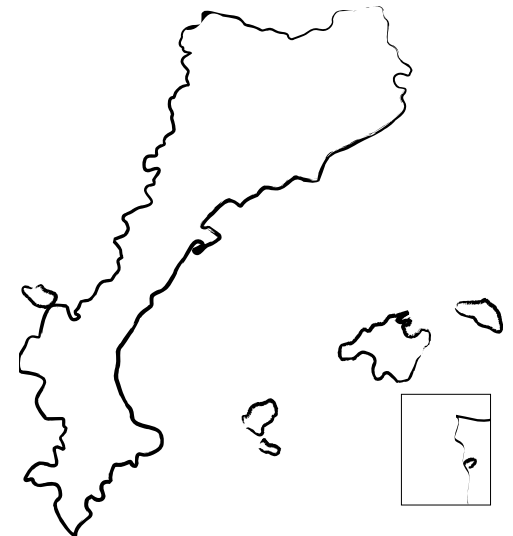
1	Alemany	91,2 M	13	Hongarès	10,1 M
2	Francès	65,4 M	14	Suec	9,3 M
3	Anglès	64,1 M	15	Búlgar	8,7 M
4	Italià	58,5 M	16	Eslovac	5,4 M
5	Castellà	43,0 M	17	Danès	5,4 M
6	Polonès	38,2 M	18	Finès	5,2 M
7	Nerlandès	23,4 M	19	Lituà	3,4 M
8	Romanès	23,0 M	20	Gaèlic irlandès	3,4 M
9	Català	12,6 M	21	Letó	2,3 M
10	Grec	11,8 M	22	Eslovè	2,0 M
11	Portuguès	10,6 M	23	Estonià	1,3 M
12	Txec	10,2 M	24	Maltès	0,4 M

La llengua catalana i els seus parlants

A1. Des de quan i on es parla el català

El català és una llengua mil·lenària que es parla a Catalunya, al País Valencià, a les Illes Balears, a la Franja de Ponent, a la comarca murciana del Carxe, a la Catalunya del Nord (Estat francès), a Andorra, i a l'Alguer (illa de Sardenya).

A2. Quanta gent parla català

El català es parla en un territori on viuen més de 13 milions de persones. D'aquestes, 11,5 milions l'entenen i més de 9 milions el poden parlar.

Percentatge de coneixements de català a tots els territoris de parla catalana

	L'entén	El sap parlar	El sap llegir	El sap escriure
Catalunya¹	97,4%	84,7%	90,5%	62,3%
Illes Balears²	93,1%	74,6%	79,6%	46,9%
Catalunya del Nord³	65,3%	37,1%	31,4%	10,6%
Andorra⁴	96,0%	78,9%	89,7%	61,1%
L'Alguer⁵	90,1%	61,3%	46,5%	13,6%
País Valencià^{*6}	75,9%	75,9%	47,3%	25,2%
La Franja d'Aragó⁷	98,5%	88,8%	72,9%	30,3%

¹Font: Estadística d'usos lingüístics a Catalunya 2003

²Font: Enquesta d'usos lingüístics a les Illes Balears 2004

³Font: Enquesta d'usos lingüístics a la Catalunya del Nord 2004

⁴Font: Enquesta d'usos lingüístics a Andorra 2004

⁵Font: Enquesta d'usos lingüístics a l'Alguer 2004

⁶Font: Enquesta sobre la situació social del valencià 2004.

* S'han sumat el percentatges de les variables Bastant bé i Perfectament

⁷Font: Estadística d'usos lingüístics a la Franja d'Aragó 2004

A3. Per què el català no és una llengua minoritària

El català no s'inclou dins del grup de les llengües minoritàries tenint en compte que pel seu nombre de parlants és comparable a llengües europees mitjanes com el danès, el suec o el grec. El català actualment es troba a la novena posició respecte de les 23 llengües oficials a la Unió Europea pel que fa a la població on és oficial (són dades extretes de l'exposició "El català, llengua d'Europa" de la Generalitat de Catalunya l'any 2006, amb l'afegit del búlgar, el romanès i l'irlandès, oficials des del 2007).

A4. La diversitat lingüística a Catalunya

Catalunya no és pas un país bilingüe, sinó que s'hi ha comptat la presència de més de 250 llengües diferents⁸. Hi ha comunitats importants de parlants d'amazic, urdú, xinès, àrab, wòlof, castellà, quítxua, etc. El castellà i el català són les que tenen més parlants.

A5. Les llengües oficials de Catalunya

El català i l'occità són llengües oficials de Catalunya ja que són les llengües pròpies del territori. El castellà, tot i no ser llengua pròpia de Catalunya, hi és llengua oficial, ja que ho és a tot l'Estat espanyol.

A6. El deure de conèixer el català si vius a Catalunya

L'actual Estatut d'autonomia de Catalunya —referendat per la ciutadania el 18 de juny de 2006— estableix que el coneixement del català és un deure i el seu ús un dret.

Estatut d'autonomia de Catalunya

Article 6. La llengua pròpia i les llengües oficials

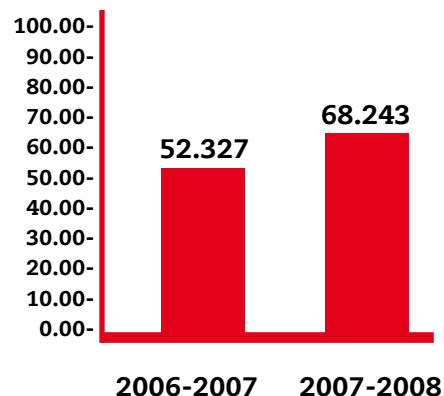
2. El català és la llengua oficial de Catalunya. També ho és el castellà, que és la llengua oficial de l'Estat espanyol. Totes les persones tenen el dret d'utilitzar les dues llengües oficials i els ciutadans de Catalunya tenen el dret i el deure de conèixer-les (...)

⁸Grup d'Estudi de Llengües Amenaçades. www.gela.cat

A7. Les persones nouvingudes i l'aprenentatge del català

Any rere any s'incrementa l'alumnat de procedències diferents en els cursos que s'organitzen als municipis i augmenta també la participació en el programa de parelles lingüístiques Voluntariat per la Llengua (per a més informació, vegeu la pàgina 31 d'aquesta guia). Cal tenir en compte que en molts casos són persones plurilingües —coneixen dues, tres o fins i tot sis llengües—, per la qual cosa poden tenir més predisposició a l'aprenentatge d'una nova llengua.

Gràfic 1. Alumnes matriculats als cursos inicials i bàsics de català del Consorci per a la Normalització Lingüística dels períodes 2006-2007 i 2007-2008

Font: Balanç de l'activitat del CPNL 2006-2008

Nota: en aquestes xifres, no hi consten els milers de nouvinguts que estan aprenent el català a través d'altres entitats i associacions, d'arreu del país.

A8. Per què el català és una eina bàsica d'inclusió social

La inclusió social de les persones d'origen estranger no significa tan sols la possibilitat d'accedir a determinats drets o beneficis socials, sinó que és també la participació plena en la societat on han decidit viure. Al nostre país, sense el català, podran accedir a drets puntuals com ara rebre una prestació social concreta o poder inscriure els fills a l'escola; però difícilment, sense aquesta llengua, aconseguiran tenir les mateixes oportunitats de futur que els ciutadans autòctons.

A9. Bones pràctiques d'acollida lingüística a les administracions públiques catalanes

Hi ha ajuntaments que coordinen cursos bàsics de coneixement de l'entorn i de la llengua catalana per als usuaris i usuàries d'origen estranger dels serveis municipals. En aquest sentit, la Generalitat ha editat un material per ajudar a presentar i estructurar aquestes sessions de formació sobre diverses temàtiques de la societat d'acollida (per a més informació, podeu anar al punt D1.4 de la guia).

També és important saber que els ajuntaments, a través de l'informe d'arrelament social, valoren el fet d'haver assistit a un curs de català, la qual cosa facilita els tràmits de residència temporal.

Finalment, cal dir que les accions que promouen el català com a llengua d'acollida s'han vist reforçades pel Pacte per a la Immigració, signat el 19 de desembre de 2008 pel Govern, pels grups parlamentaris, agents socials i entitats. En el Pacte s'estableixen prioritats i mesures referents a l'acollida dels nous catalans i catalanes, i s'hi preveuen grans línies d'actuació amb l'horitzó de l'any 2020 (per a més informació, podeu anar a l'Annex 1 de la guia).

Treballar a l'administració pública o en una entitat prestadora de serveis públics

B1. La tria lingüística

Quan treballem en una institució o una entitat de serveis públics estem actuant en representació de l'organització on desenvolupem la tasca. Per això, la llengua que utilitzem per atendre els ciutadans i ciutadanes no ha de ser pas una decisió nostra, purament personal, sinó que està condicionada per una normativa que existeix per regular tant el sector públic com els drets dels ciutadans. Es tracta de parlar en català amb les persones no pas per raons de militància, si no es vol, sinó per la raó principal d'oferir un servei de qualitat al ciutadà, tenint en compte que hi està en el seu dret.

B2. La normativa que afecta al sector públic

El marc legal actual a Catalunya diu que el català ha de ser la llengua preferentment utilitzada per les administracions públiques de Catalunya i les entitats que ofereixen un servei públic en aquest àmbit territorial.

Si treballem en aquest sector, doncs, com a norma general hauríem d'atendre en català, no sols oralment sinó també per escrit (en les comunicacions i les notificacions, i en qualsevol altre procediment administratiu que es tramita). Tanmateix, en el cas que una persona usuària ens demani l'atenció en castellà, la legislació també ens obliga a atendre-la en aquesta llengua.

Estatut d'autonomia de Catalunya

Article 6. La llengua pròpia i les llengües oficials

1. La llengua pròpia de Catalunya és el català. Com a tal, el català és la llengua d'ús normal i preferent de les administracions públiques i dels mitjans de comunicació públics de Catalunya, i és també la llengua normalment emprada com a vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament.

Llei 1/1998 de política lingüística

Article 9. La llengua de les administracions de Catalunya

1. La Generalitat, les administracions locals i les altres corporacions públiques de Catalunya, les institucions i les empreses que en depenen i els concessionaris de llurs serveis han d'emprar el català en llurs actuacions internes i en la relació entre ells. També l'han d'emprar normalment en les comunicacions i les notificacions adreçades a persones físiques o jurídiques residents en l'àmbit lingüístic català, sens perjudici del dret dels ciutadans i ciutadanes a rebre-les en castellà, si ho demanen.

Article 10. Els procediments administratius

1. En els procediments administratius tramitats per l'Administració de la Generalitat, per les administracions locals i per les altres corporacions de Catalunya s'ha d'emprar el català, sens perjudici del dret dels ciutadans i ciutadanes a presentar documents, a fer manifestacions i, si ho sol·liciten, a rebre notificacions en castellà.

2. L'Administració ha de lliurar a les persones interessades que ho sol·licitin, en la llengua oficial demanada, una testimoniança traduïda d'allò que els afecta. La sol·licitud de traducció no pot comportar cap perjudici o despesa al sol·licitant ni retards en el procediment ni suspendre'n la tramitació i els terminis establerts.

Pacte Nacional per a la Immigració

Mesura 24:

b. D'acord amb l'Estatut d'autonomia de Catalunya en el seu article 6 i d'acord amb el nostre model lingüístic i educatiu, la llengua vehicular d'acollida serà el català. El servei d'acollida garantirà l'aprenentatge en primer lloc de la llengua catalana, i es facilitarà l'adquisició de competències lingüístiques en llengua castellana sempre que la persona ho requereixi per completar el seu procés d'acollida.

En el cas de la Vall d'Aran, l'Estatut reconeix el dret de qualsevol ciutadà de rebre l'atenció oral i escrita en aranès tant en la relació amb les administracions públiques, com amb les entitats que en depenen.

Estatut d'autonomia de Catalunya

Article 36. Drets amb relació a l'aranès

1. A l'Aran totes les persones tenen el dret de conèixer i utilitzar l'aranès i d'ésser ateses oralment i per escrit en aranès en llurs relacions amb les administracions públiques i amb les entitats públiques i privades que en depenen.

B3. Consciència de ser referent lingüístic

Pel fet de tractar amb persones nouvingudes tenim un rol molt important com a referents lingüístics. Els nostres usos lingüístics tindran uns efectes importants en elles perquè normalment tenen més desconeixement de la realitat del país i alhora són potencials nous parlants. El nostre comportament els dona una informació valuosa, en el sentit que els transmet una major o menor utilitat al fet d'aprendre i utilitzar el català.

B4. Evitar la discriminació

No adreçar-nos en català a algú pel fet de "ser una persona immigrant", més que una actitud educada i comunicativa —com se'ns ha transmès sempre— esdevé una nova forma d'exclusió:

a) en primer lloc, desconeixem qui és l'altra persona: potser ja se sent ciutadana d'aquest país, ja està treballant aquí, etc.; però sovint cometem l'error d'identificar-la encara com a "immigrant" i creem una barrera que n'impedeix la normal i plena inclusió a la societat;

b) en segon lloc, desconeixem el seu domini de la llengua o la capacitat per entendre'ns. Per exemple, a moltes persones els és més fàcil entendre el català (per exemple, persones d'origen marroquí que parlen francès) que qualsevol altra llengua que tampoc no coneixen bé;

c) i, a l'últim, no parlar-li en català implica apartar-la d'un element bàsic d'identitat compartit pels catalans i catalanes, tant si han nascut aquí com si no.

Per tant, no poder accedir al coneixement del català en la nostra societat suposa un factor d'exclusió social; en canvi, tenir-ne coneixements permet a les persones crear noves oportunitats de futur.

B5. Superant tòpics

Si allò que pretenem, des de la funció pública, és reforçar la dimensió actitudinal envers el català, cal desemmascarar alguns dels tòpics que encara estan en ús en relació amb les persones nouvingudes i la llengua catalana. Probablement, un dels que més haurem sentit és aquell que assenyala el català com un problema afegit a la ja complicada condició de persona acabada d'arribar. És allò de "pobra gent, ja tenen prou problemes que a més a més els carreguem el català!".

Tal com hem vist al punt anterior, una actitud condescendent com la d'aquest hipotètic exemple construeix una equivalència en què qui ve de nou és jutjat com a persona poc capaç, fet que, naturalment, l'estigmatitza. A més a més, com hem vist, hem d'entendre i fer entendre que el català no solament no és pas un problema afegit, sinó que és l'eina més privilegiada que li podem oferir a una persona nouvinguda per tal que pugui resoldre tot el ventall de problemes a què s'hagi d'encarar.

B6. Més motius per utilitzar el català a la feina

A més dels punts anteriors, podem tenir molts més motius per no canviar de llengua:

- a. Permetre als ciutadans practicar l'ús de la llengua encara que en sàpiguen poc
- b. Millorar el servei de l'organització on treballem
- c. Contribuir a la cohesió social facilitant la pràctica d'una llengua comuna
- d. Normalitzar la llengua catalana
- e. Assolir un bon nivell d'adequació lingüística
- f. Altres motius

B7. Les persones que no et parlen en català

Quan ens trobem davant d'una persona que no ens parla en català, no sempre vol dir que no ens entén. Les raons que pot tenir per no parlar-nos en aquesta llengua poden ser diverses:

- a. Que li faci vergonya parlar el català malgrat conèixer la llengua perfectament
- b. Que n'estigui aprenent i l'entengui però li costi expressar-s'hi
- c. Que, malgrat conèixer-la, no ens hi parli perquè prejutja que no és la nostra llengua (actitud condescendent)
- d. Altres motius

B8. Les dificultats de comunicació

Quan la comunicació amb una persona usuària és complicada, més que no pas un obstacle suposa un repte i una situació nova amb la qual pots aprendre d'altres habilitats.

Com a professionals que fem un servei, tenim un paper molt important en el control de la situació comunicativa, i per això podem:

- a. Intentar evitar les situacions tenses per l'ús d'una o altra llengua
- b. Escoltar molt la persona, de manera que se senti acollida
- c. Potenciar la bona comunicació a través dels nombrosos recursos que ofereix el llenguatge no verbal
- d. Posar en pràctica algunes pautes d'actuació i estratègies (com les que et posem a continuació) per facilitar noves formes de comunicar-nos en català amb les persones usuàries

22

23

B9. Algunes pautes per a la comunicació oral

- a. Començar sempre en català tenint presents els motius d'atendre en aquesta llengua: actuar com a representant de la institució i no pas pel nostre compte, oferir un tracte igualitari, etc. Ser-ne conscients ens ajuda a viure la situació de manera relaxada.
- b. Quan el nivell de comprensió és baix, parlar just el necessari i escoltar molt (la persona se sentirà més acollida). Ens poden ajudar les indicacions que apareixen en el proper punt B10, "Estratègies per facilitar la comunicació oral".
- c. Si se'ns demana que canviem de llengua, o bé ho hem de fer perquè la situació esdevé tensa a causa dels buits comunicatius, trobar una llengua que sigui tan familiar com sigui possible per a l'interlocutor —no sempre serà el castellà— i que també coneguem.
- d. En el cas que ens demani d'atendre'l expressament en castellà, llavors hem d'adreçar-nos-hi en aquesta llengua.
- e. Si s'utilitza una altra llengua diferent del català, com ara el castellà, intentar repetir alguna paraula o frase en català, per exemple, i acomiadar-nos en català (per introduir aquesta llengua en la vida quotidiana de la persona nouvinguda).
- f. Quan no es troba cap llengua franca, sol·licitar el servei d'un traductor o intèrpret. Moltes de les administracions i corporacions locals (ajuntaments, consells comarcals i diputacions) gestionen borses de traductors i intèrprets (per als professionals de la salut, hi ha un servei especialitzat d'atenció telefònica; pots consultar-ho al punt D1.2 de la guia).
- g. Tenir sempre a mà fullets d'informació dels centres que ofereixen cursos de català i donar-los, si escau.
- h. Si es fan sessions d'acollida per a les persones nouvingudes que requereixen la presència de traductors, utilitzar la llengua catalana com a llengua d'origen de la traducció (per tal de fer possible la familiarització dels assistents amb el català).

B10. Estratègies per facilitar la comprensió oral en català

- a. Parlar a una velocitat inferior a la normal.
- b. Acompanyar el missatge amb gestos i potenciar de manera positiva la gran quantitat de recursos comunicatius que ofereix el llenguatge no verbal (la mirada, el somriure, la receptivitat a través dels gestos, etc.).
- c. Simplificar el vocabulari.
- d. Repetir frases, si escau, o traduir alguna paraula (si és possible, en la llengua més propera a l'interlocutor).
- e. Anticipar el tema de conversa i facilitar-li informació que faci al cas, de manera que pugui comunicar-se amb una resposta simple (sí/no, etc.).
- f. Interpretar els missatges incomplets i ajudar a completar-los.
- g. Fer preguntes que mirin de comprovar que l'interlocutor o interlocutora ha entès correctament la informació.

B11. Algunes pautes per a la comunicació escrita

a. En qualsevol imprès o material que s'editi, assegurar que estigui sempre en català a més de la llengua en la qual es vulgui editar.

b. Si es volen fer materials en diverses llengües però el nombre de llengües es considera excessiu, es poden fer diferents versions bilingües (català i una altra llengua). Les versions bilingües tenen el valor afegit que són més personalitzades cap a la comunitat a la qual s'adreça el material.

c. En el cas de les versions multilingües, posar de manera preferent la llengua catalana. Es pot fer de diverses maneres: posant-la en primer lloc, amb un cos de lletra més gran, un color destacat, aprofitant els recursos de les il·lustracions (sempre que la tipologia i els continguts del document ho permetin), etc.

d. Si es fan sessions d'acollida per a les persones novingudes, és important que els continguts d'aquestes sessions i els materials de suport incloguin informació sobre la llengua catalana, i la presentin com a llengua comuna en els territoris on és llengua pròpia, i que, alhora, continguin informació sobre les més de 250 llengües que existeixen en la nostra societat.

B12. Estratègies per facilitar la comunicació escrita en català

a. Utilitzar frases curtes i redactats clars i ben estructurats.

b. Utilitzar il·lustracions que facilitin la comprensió d'una idea.

c. Tenir a l'abast suports de traducció en les llengües en què és previsible de rebre demandes per facilitar la comprensió dels documents impresos que necessitin les persones novingudes (per a més informació sobre serveis de traducció, aneu al punt D1.2 de la guia).

B13. Quan el teu entorn laboral no sol utilitzar el català

Si és el nostre cas, el nostre comportament d'ús normal del català no és pas en va, sinó que ja és un exemple per a més d'un company o companya. Sovint, la motivació més gran per canviar-ne els hàbits no sorgirà tant del que els diguem com de la normalitat amb què ens vegin actuar.

Informacions per a les persones usuàries de l'administració o d'entitats prestadores de serveis públics

C1. Les oportunitats del català

El desconeixement sobre la importància de la llengua catalana al nostre país pot deixar en desavantatge les persones d'origen estranger que fa poc que viuen a Catalunya. Per això, podem comentar-los aquelles situacions en què el català és útil, com per exemple:

- a. Ajudar els fills que van a l'escola i donar-los suport
- b. Moure's per la ciutat de manera autònoma
- c. Trobar més opcions laborals (en molts llocs és un requisit, com ara a l'administració o en feines d'atenció al públic)
- d. Mantenir-se actiu i anar millorant les oportunitats laboral
- e. Crear empaties amb la gent autòctona
- f. Altres motius

C2. Ensenyament de català per a adults

Hi ha molts llocs on es poden cursar classes de català de manera presencial. De fet, totes les comarques de Catalunya tenen, almenys, un centre on és possible rebre'n.

De les entitats que es fan càrrec d'aquesta oferta, n'hi ha de públiques i de privades. D'una banda, hi ha els centres del Consorci per a la Normalització Lingüística, presents arreu del país, que fan cursos bàsics i inicials gratuïts. També en fan algunes escoles d'adults, on també s'ensenya a llegir i escriure. I a les Escoles Oficials d'Idiomes (EOI), associacions locals o entitats de persones immigrades. D'altra banda, hi ha recursos per a l'aprenentatge no presencial, com ara l'espai virtual Parla.cat.

Per a més informació sobre tota aquesta oferta, podeu mirar els punts D2.1 i D2.2 de la guia.

C3. Voluntariat per la Llengua C4. L'escola

Voluntariat per la Llengua és un programa per a l'aprenentatge del català que ha estat seleccionat com una de les 10 millors pràctiques d'aprenentatge d'una llengua a la Unió Europea. Consisteix a posar en contacte persones que tenen unes nocions bàsiques de català, però que necessiten practicar-lo, i persones voluntàries catalanoparlants que s'ofereixen a conversar-hi una hora a la setmana.

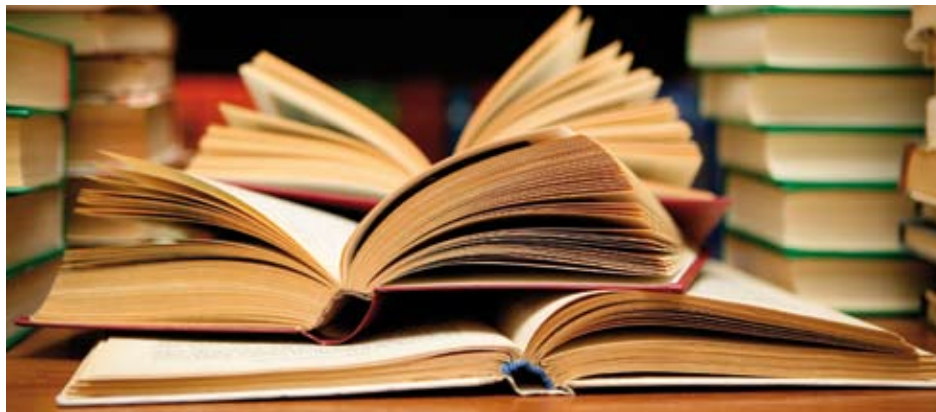
Hi ha moltes entitats i organitzacions del país que estan tirant endavant aquest programa, i recluten tant voluntaris com aprenents. Així doncs, podem informar d'aquest programa tot tipus de persones usuàries. Per a més informació sobre com contactar-hi, aneu al punt D2.3 de la guia.

En el cas de les famílies nouvingudes, cal informar-les que el català és la llengua vehicular i d'aprenentatge a l'escola a Catalunya. L'aprenentatge del català és bàsic perquè els fills assimilïn amb normalitat els altres continguts escolars.

En moltes escoles i instituts hi ha aules d'acollida, on l'alumne nouvingut tindrà un suport per aprendre català i altres matèries, i seguir millor les classes de l'aula ordinària. El professorat de les aules d'acollida té recursos diversos per comunicar-se en altres llengües i facilitar l'aprenentatge de la llengua catalana.

Per als nens i nenes menors de 6 anys, l'escolarització no és obligatòria (llars d'infants o parvulari), encara que és recomanable anar-hi, com ho fa la majoria dels infants. Com més aviat vagin a l'escola, més aviat entraran en contacte amb d'altres infants i es familiaritzaran amb la lectura, l'escriptura i els nombres.

Per ampliar aquesta informació, recomanem el material audiovisual (DVD) sobre educació enfocat als professionals de l'acollida que esmentem al punt D1.4 de la guia.

C5. Les empreses i establiments oberts al públic

De la mateixa manera que qualsevol empresa o establiment obert al públic ha de seguir unes normatives de seguretat, també hi ha uns usos lingüístics que han d'acomplir per funcionar d'acord amb la legalitat vigent. En termes generals, han de garantir com a mínim en català:

a. Poder entendre els consumidors que s'expressen en aquesta llengua. Per tant, en qualsevol bar, restaurant, botiga, etc., com a mínim és necessària la comprensió en llengua catalana.

b. La retolació externa (supermercat, restaurant, agència immobiliària, etc.) i interna de caràcter fix (indicació dels horaris, cartells de senyalització, fulls de reclamació, de delimitació de zones on és permès fumar i on no ho és, etc.).

c. Les llistes de preus i de serveis (el menú del dia d'un restaurant, cartes de vins i de plats, serveis d'un hotel, catàlegs de productes, etc.).

d. Els contractes d'adhesió, normats, tipus o amb condicions generals (documents bancaris, d'assegurances, de compravenda, etc.) s'han de redactar en la llengua que escullin les persones consumidores i han d'estar a disposició immediata dels clients en exemplars per separat en català i en castellà.

e. En el cas de les empreses concertades o subvencionades, els avisos i la documentació adreçada al públic vinculats a l'ajut o al conveni.

f. L'etiquetatge dels productes catalans que gaudeixen de denominació d'origen, comarcal o de qualitat, i els productes artesanals que es distribueixin a Catalunya.

Per a més informació sobre la legislació lingüística que fa referència a l'àmbit socioeconòmic a Catalunya podeu consultar a l'Annex 2 d'aquesta publicació.

C6. Consultes o incidències relacionades amb l'ús de la llengua

Totes les consultes o incidències relacionades amb l'ús del català —des d'informació sobre certificats de català a la tramitació de reclamacions oficials per vulneració dels drets lingüístics, etc.— poden ser adreçades a l'Oficina de Garanties Lingüístiques (OGL) de la Secretaria de Política Lingüística.

També hi ha d'altres entitats, com la Plataforma per la Llengua, que gestionen les denúncies i les trameten a l'OGL. Per a més informació, aneu al punt D2.6 de la guia.

D. Recursos pràctics

D1. Recursos per als professionals de l'administració i d'entitats prestadores de serveis públics

D1.1. Diccionaris, correctors i traductors

- Diccionari de l'Enciclopèdia Catalana: <http://www.enciclopedia.cat/>
- Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans: <http://dlc.iec.cat/>
- Diccionari de sinònims Avui.cat: <http://www.avui.cat/serveis/diccionaris/>
- Corrector Softcatalà: <http://www.softcatala.cat/corrector>
- Corrector de la Universitat Pompeu Fabra: <http://www.elcorrector.cat/>
- Traductor de la Generalitat: <http://traductor.gencat.cat/>
- Traductor Translendum: <http://www.translendum.com/>
- Diccionari de la llengua catalana multilingüe: <http://www.grec.net/cgibin/mlt00.pgm>
- Diccionari català-valencià-balear: <http://dcvb.iec.cat/>

D1.2. Serveis de traducció

- Consultar les borses de traductors que tenen els ajuntaments, consells comarcals o diputacions.
- Traducció telefònica per a professionals de la salut: 902 111 444
Servei de traducció telefònica, en 57 llengües, per a professionals dels centres sanitaris o d'entitats que treballin en acollida sanitària. Per accedir a aquest servei s'ha de trucar a aquest telèfon, sol·licitar-lo i donar el nom del centre i de la persona de contacte.

D1.3. Suports per a la redacció i models de documents

- Cercador d'informació lingüística Optimot:
<http://optimot.gencat.cat/>
Ajuda a resoldre dubtes sobre la llengua catalana.
- Documentació jurídica i administrativa, 2002. Col·lecció "Criteris Lingüístics":
<http://www20.gencat.cat/docs/Llengcat/Documents/Publicacions/Altres/Arxius/document.pdf>
Recull de documentació jurídica i administrativa. En tots els casos es tracta de models de documents que s'havien anat elaborant en el si de la Comissió Assessora de Llenguatge Administratiu.

D1.4. Informació i continguts

- Manifest *El català, llengua comuna*:
www.plataforma-llengua.cat/acollida
Manifest redactat per més d'una vintena d'entitats de persones d'origen estranger que viuen a Catalunya. En aquesta publicació manifesten la seva visió de la llengua i la voluntat de participar plenament en la societat catalana.
- Materials de suport als professionals de l'acollida sobre diferents temes: Catalunya, Treball, Habitatge i convivència, Salut, Educació i Serveis socials:
<http://www.gencat.cat/benestar/societat/convivencia/imigracio/recursos/videos>
Col·lecció de 6 DVD, en 10 idiomes diferents, d'una durada de 15 a 20 minuts. Es tracta d'una eina de suport audiovisual per als professionals que fan tasques d'acollida de les persones nouvingudes per tal que la puguin utilitzar en el marc de grups lingüístics i els ajudi a presentar i estructurar les sessions de formació de l'entorn i de la societat d'acollida que s'organitzin. També hi són en format pdf i vídeo en línia.
- Informació sobre la llengua catalana al web de la Generalitat:
<http://www20.gencat.cat/portal/site/Llengcat>

D2. Recursos per a les persones usuàries de l'administració i d'entitats prestadores de serveis públics

D2.1. Cursos de català presencials

- Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL)
C/ Mallorca, 272, 8è - 08037 Barcelona
Telèfon: 93 272 31 00 - www.cpnl.cat
- Cursos de català per a adults: <http://www6.gencat.net/llengcat/aprenca/cursosad.htm>
Oferta d'entitats que organitzen cursos de català dins i fora de Catalunya.

D2.2. Cursos de català no presencials

- Espai virtual Parla.cat: <http://www.parla.cat>
El curs es pot fer seguint la modalitat lliure o la modalitat amb tutoria
- Els tallers Aprenem Català: <http://aprenem.bloc.cat/>
- Curs de català per a angloparlants:
<http://catalunya-lliure.com/curs/curs.html>

D2.3. Programes per millorar la comunicació oral en català

- Voluntariat per la Llengua: www.vxl.cat
Voluntaris per la Llengua és un programa que consisteix a posar en contacte persones que tenen unes nocions bàsiques de català, però que necessiten practicar-lo, i persones voluntàries catalanoparlants que s'ofereixen a conversar-hi una hora a la setmana. La Plataforma per la Llengua és una de les entitats promotores del programa. Per a inscriure-us-hi, podeu trucar-nos o escriure un missatge a: vxl@plataforma-llengua.cat.
- Programa Quedem!:
<http://quedem.omnium.cat>
El programa Quedem! organitza un seguit d'activitats en què

els nouvinguts són acompanyats per gent de la ciutat; és tant una manera d'apropar-se a la llengua com d'explorar el territori, l'arquitectura o el paisatge que els envolta.

· Programa Xerrem: <http://www.cal.cat>

Es tracta de grups de conversa sobre qüestions quotidianes moderats per una persona coordinadora ("xerpa") que va corregint els participants perquè guanyin fluïdesa i confiança a l'hora d'expressar-se en català.

D2.4. Recursos per a la comunicació en català

· Guies de conversa (n'hi ha una edició especial per a la comunitat xinesa a Catalunya): *Viure a Catalunya. Comencem a parlar*.

Es poden demanar a la Secretaria de Política Lingüística o bé visitar el web de la Llengua Catalana de la Generalitat: www.gencat.cat/llengua (a la secció de "Temes > Aprendre Català > Materials per a l'aprenentatge elaborats per la Secretaria de Política Lingüística").

· Guies de conversa universitàries conjugades amb moltes altres llengües: <http://www.intercat.cat/guia/>

· Suplement *Vivim junts*: <http://www.gencat.cat/benestar/immi/recursos/vivim.htm>

Vivim Junts és una publicació de la Secretaria per a la Immigració que s'encarta, un cop al mes, en diverses publicacions periòdiques en paper destinades a un públic d'origen immigrant que viu a Catalunya.

D2.5. Recursos per a les empreses

· Servei de traducció de cartes de restaurant Plats a la Carta. http://www10.gencat.cat/pres_plats/AppJava/index.jsp
Plats a la carta és una eina per als empresaris de la restauració. Es tracta d'un programa elaborat per la Generalitat, al qual s'accedeix des d'Internet, que permet elaborar cartes de restaurant en català i en cinc llengües més.

· Programa PROFIT:

<http://www10.gencat.cat/gencat/AppJava/cat/actualitat2/2008/80219programaprofit.jsp>

El Programa per a la Restauració Orientat a la Formació Integral dels Treballadors (PROFIT), coordinat per la Secretaria de Comerç i Turisme, ofereix un curs de formació contínua per al personal sense formació específica en atenció al client i servei d'hostaleria i amb pocs coneixements de català.

· Multilingüisme als webs d'empresa: http://www.gencat.cat/websmultiling/ca/web_01.htm

Orientacions per al multilingüisme als webs d'empreses.

D2.6. Consultes i incidències sobre la llengua i els drets lingüístics

· Oficina de Garanties Lingüístiques: www.gencat.cat/llengua/ogl
Per a més informació:

Barcelona: 93 567 10 74

Girona: 972 22 54 17

Lleida: 973 03 04 99

Tarragona: 977 23 65 59

Selecció de continguts relacionats amb la llengua catalana del Pacte Nacional per a la Immigració

En aquest annex hem fet un recull dels punts del Pacte Nacional per a la Immigració que poden afectar els usos de la llengua catalana en la funció pública. El Pacte va ser oficialment aprovat el 19 de desembre de 2008 pel Govern, grups parlamentaris, agents socials i entitats (<http://www.gencat.cat/dasc/pni>)

PACTE NACIONAL PER A LA IMMIGRACIÓ

1. Introducció

1.1. Un pacte per viure junts i juntes (...)

18. El grau de coneixement de català i de castellà constitueixen també indicadors il·lustratius del grau d'autonomia personal i de la seva capacitat de participació en la societat.

19. Si bé és desitjable que les persones nouvingudes assoleixin competències lingüístiques tant en català com en castellà al llarg del procés d'integració a la societat catalana, la situació de partida marcadament desfavorable al català, així com el paper de llengua comuna i l'aportació singular a la diversitat mundial que fa el nostre país a través de la seva llengua pròpia, fan necessari un esforç especial per fomentar el coneixement i l'ús social de la llengua catalana. (...)

2. Eixos del Pacte Nacional per a la Immigració

(...)

Eix 2. Adaptació dels serveis públics a una societat diversa

Repte 1. Crear un servei universal d'acollida

113. La informació que s'ofereixi a les persones nouvingudes en els primers intercanvis —contactes— que es produeixen després de la seva arribada és molt important per orientar en la bona direcció el procés de la seva integració a la societat d'acollida i, més concretament, al municipi on fixaran el seu veïnatge.

114. L'impuls, el lideratge i la regulació de les actuacions d'acollida i d'integració corresponen al Govern de Catalunya. És responsabilitat del Govern harmonitzar les directrius que en aquest àmbit hauran de donar els diversos departaments de la Generalitat, com també ho és assegurar la bona coordinació interdepartamental i interinstitucional. El Pacte Nacional per a la Immigració reconeix les nombroses experiències desenvolupades pel món local i el teixit associatiu al llarg d'aquests anys en matèria d'acollida, i aposta per la cooperació i la coordinació de les administracions, i, en especial, pel reforç del món local en les actuacions de recepció i acollida.

115. El fet que la immigració prengui forma i es visibilitzi en els municipis trasllada a les institucions del Govern local la responsabilitat de garantir els serveis de recepció o de primera acollida. L'objectiu d'aquestes actuacions integrades és promoure l'autonomia personal.

116. Els diferents agents econòmics i socials i el teixit associatiu del territori també són agents d'acollida,

conjuntament amb les administracions locals. Potenciar el pluralisme social existent, coresponsabilitzar-lo en els serveis de recepció i en les actuacions que promouen l'autonomia personal i la integració dels nous i les noves, poden ser un instrument clau en la perspectiva del governament local i també quant a la transmissió dels propis valors i actituds democràtics que es vol que els immigrants coneguin per compartir-los, com de fet demostren ja algunes experiències en aquest sentit presents en diversos territoris.

Per tot el que s'ha exposat, és necessari adoptar les següents mesures:

24. Desenvolupar un servei d'acollida universal, sistematitzat i homogeni a tot el territori, i en els països d'origen si escau, adreçat a la normalització i l'autonomia de les persones immigrades, que redueixi la incertesa, informi sobre l'entorn social i cultural, els drets i deures existents, l'accés als serveis bàsics i contribueixi a millorar el nivell de formació de les persones que arriben a Catalunya.

a. La Generalitat serà la responsable de dissenyar i establir els mòduls de continguts estandaritzats - matèria curricular comuna: coneixement de la societat d'acollida, del mercat laboral a través de les Oficines de Treball de la Generalitat, i formació en llengua catalana.

b. D'acord amb l'Estatut d'autonomia de Catalunya en el seu article 6 i d'acord amb el nostre model lingüístic i educatiu, la llengua vehicular d'acollida serà el català. El servei d'acollida garantirà l'aprenentatge en primer lloc de la llengua catalana, i es facilitarà l'adquisició de competències lingüístiques en llengua castellana sempre que la persona ho requereixi per completar el seu procés d'acollida.

c. Les empreses, voluntàriament, podran ser responsables d'aquesta formació, i s'establiran mesures per comptar amb el suport i el reconeixement de la Generalitat.

d. Es garantirà el compliment d'un mateix protocol flexible i adaptat de primera acollida en qualsevol dels serveis del municipi —aprenentatge de la llengua catalana, serveis socials, de salut o servei escolar i educatiu— per assegurar que el procés d'acollida en cadascun d'aquests serveis es faci evitant repeticions, incoherències i compartint aquells recursos que permeten una bona comunicació entre els professionals dels serveis i l'usuari o usuària.

26. Facilitar els recursos lingüístics als serveis d'acollida perquè puguin atendre l'usuari o usuària amb un idioma de proximitat, tot garantint que la llengua vehicular del servei sigui la catalana.

Eix 3. Integració en una cultura pública comuna.

(...)

Repte 2. Fer del català la llengua pública comuna

160. Com en altres àmbits, l'assentament de població de diferents orígens ha significat canvis en el panorama lingüístic de Catalunya que, actualment, podríem qualificar de multilingüe, ja que s'hi parlen unes 250 llengües. Tenint en compte aquesta diversitat, es fa indispensable l'ús d'una llengua que vehiculi la comunicació entre tots els membres de la cultura pública comuna. En aquest sentit, s'ha de potenciar la

dimensió cohesionadora que ofereix l'ús públic de la llengua pròpia de Catalunya: el català (i l'occità per a la Val d'Aran).

161. Catalunya té, com és sabut, dues llengües amb estatus d'oficialitat: el català i el castellà. Aquesta última, a més de ser llengua oficial a Catalunya, ho és a tot l'Estat espanyol. Diverses circumstàncies històriques, polítiques i sociolingüístiques fan que, actualment, molts catalans i catalanes optin pel castellà com a llengua de relació amb les persones immigrades. Aquesta situació fa que s'estableixi una xarxa lingüística paral·lela i excloent que impedeix que les persones immigrades participin dels entorns lingüístics de la llengua pròpia de Catalunya.

162. A fi que la llengua pròpia es consolidi també com a llengua d'ús públic i compartida, és imprescindible que des dels diversos agents de la societat es facin esforços d'adaptació a la nova realitat.

163. L'Administració, per la seva banda, ha de proveir dels recursos necessaris perquè les persones immigrades puguin exercir el seu dret d'accés a l'aprenentatge del català i, a més, ha de fomentar-ne l'ús públic. El coneixement del català construeix la possibilitat de comunicació perquè genera confiança, expressa la voluntat de pertinença, manifesta la voluntat d'acceptació i contribueix a la cohesió social; per contra, la manca de competències lingüístiques d'una persona en dificulta l'autonomia i, per tant, no en garanteix la inclusió. Cal recordar la importància que tots els nivells d'Administració pública situats a Catalunya respectin el dret d'opció lingüística, també per a les persones immigrades. Així mateix, s'estima que cal oferir recursos per a l'aprenentatge de la llengua castellana a aquelles persones que ho sol·licitin i ho requereixin i que ja tinguin adquirides les competències lingüístiques bàsiques en llengua catalana.

164. La realitat multilingüe de Catalunya és un patrimoni cultural que no es pot menystenir. La cultura pública comuna ha de fomentar la valoració de la llingüediversitat. Amb aquesta finalitat, ha de difondre el coneixement sobre les llengües parlades a Catalunya, en sintonia amb el reconeixement que volem del català al panorama lingüístic mundial.

En aquest sentit, és necessari reforçar les polítiques vigents adreçades a:

47. Fomentar la pràctica del català com a llengua pública comuna pels diversos actors socials del país facilitant l'apropiació del català per a totes les persones.

1. Assegurar que tots els membres de la societat catalana tinguin la possibilitat d'adquirir competències lingüístiques bàsiques en la llengua pública comuna. Compartir una llengua situa les persones que la parlen en un pla d'igualtat i s'eviten els riscos d'exclusió per motiu de desconeixement lingüístic.

2. Garantir, per part dels poders públics de Catalunya, els recursos per a l'ensenyament del català als nous catalans i catalanes, així com del foment de la seva utilitat i la capacitat d'ús en tots els àmbits de la vida pública de

Annex 2

Recull de la normativa legal sobre la llengua a Catalunya

Aquest és un recull sobre les diverses lleis lingüístiques vigents al moment d'aquesta publicació (abril del 2009) classificades per 16 àmbits diferents. Per veure el redactat sencer, podeu trobar moltes d'aquestes lleis a l'apartat de "Legislació i drets lingüístics" del web de la Llengua Catalana de la Generalitat:
<http://www20.gencat.cat/portal/site/Llengcat/>

Catalunya. D'aquesta manera es reforça el català com a llengua pròpia d'una cultura pública comuna.

3. Garantir el dret d'opció lingüística per a tota la població per part dels diversos organismes de l'Administració estatal situats a Catalunya (Estatut, art. 33).

4. Donar suport a les iniciatives de la societat organitzada civil o sectorial de foment del català que siguin adequades i complementàries a les actuacions del govern per tal de fomentar la cohesió social.

5. Utilitzar preferentment el català per part de les administracions i els mitjans de comunicació públics de Catalunya. De la mateixa manera s'ha de garantir l'ús del català com a llengua vehicular i d'aprenentatge en l'àmbit de l'ensenyament (Estatut, art. 6.1).

6. Garantir l'aprenentatge, a través del sistema educatiu, de les llengües oficials de Catalunya.

48. Difondre el coneixement de la diversitat lingüística com a patrimoni de Catalunya.

1. Afavorir l'ensenyament de les llengües dels països d'origen de la població.

2. Afavorir el reconeixement de la diversitat lingüística dels països d'origen, amb especial atenció a aquelles llengües utilitzades per les persones immigrades residents a Catalunya que han patit algun tipus de discriminació en els seus països d'origen.

Administració de l'Estat a Catalunya

- Reial decret 1465/1999, de 17 de setembre (BOE 230, del 25), pel qual s'estableixen criteris d'imatge institucional i es regula la producció documental i el material imprès de l'Administració General de l'Estat
- Ordre de 21 d'abril de 1998 (BOE 99, del 25), per la qual es disposa la publicació del Conveni de col·laboració entre l'Administració general de l'Estat i la Generalitat de Catalunya per a la publicació de les lleis en llengua catalana
- Llei 1/1998, de 7 de gener (DOGC 2553, del 9, i BOE 36, d'11 de febrer), de política lingüística
- Reial decret 489/1997, de 14 d'abril (BOE 92, del 17) sobre publicació de les lleis en les llengües cooficials de les comunitats autònomes
- Llei 30/1992, de 26 de novembre (BOE 285, del 27), de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada d'acord amb la Llei 4/1999, de 13 de gener (BOE 12, del 14; suplement núm. 4 en llengua catalana de 13 de febrer)

Administració militar

- Reial decret 1410/1994, de 25 de juny (BOE 172, de 20 de juliol), pel qual s'aprova el reglament del servei militar
- Llei orgànica 2/1989, de 13 d'abril (BOE 92, del 18), del procediment militar
- Ordre 35/1987, de 17 de juny (BOE 146, del 19), per la qual es regula l'ús de les llengües oficials de les comunitats autònomes a l'administració militar
- Llei 85/1978, de 28 de desembre (BOE 11, de 12 de gener de 1979), de les reials ordenances de les forces armades

Escriitures públiques

- Decret 204/1998, de 30 de juliol (DOGC 2697,

de 6 d'agost), sobre l'ús de la llengua catalana als documents notariais

- Llei 1/1998, de 7 de gener (DOGC 2553, del 9, i BOE 36, d'11 de febrer), de política lingüística

Generalitat de Catalunya

- Decret 116/2005, de 14 de juny, (DOGC 4407, de 16 de juny) del Consell Social de la Llengua Catalana
- Decret 162/2002, de 28 de maig (DOGC 3660, de 19 de juny), de modificació del Decret 107/1987, de 13 de març, pel qual es regula l'ús de les llengües oficials per part de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, amb l'objecte de promoure l'ús d'un llenguatge simplificat i no discriminatori de la terminologia catalana normalitzada
- Decret 36/1998, de 4 de febrer (DOGC 2580, del 17), de mesures per a l'aplicació de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, modificat pel Decret 99/2001, de 3 d'abril (DOGC 3369, de 17 d'abril), i pel Decret 216/2005, d'11 d'octubre (DOGC 4489, del 14)
- Llei 1/1998, de 7 de gener (DOGC 2553, del 9, i BOE 36, d'11 de febrer), de política lingüística
- Llei 8/1991, de 3 de maig (DOGC 1440, del 8), sobre l'autoritat lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans

- Decret 107/1987, de 13 de març (DOGC 827, de 10 d'abril), pel qual es regula l'ús de les llengües oficials per part de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Els articles 5, 7 i 16 estan redactats d'acord amb el Decret 254/1987, de 4 d'agost (DOGC 885, de 2 de setembre)

Lleis penals

- Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre (BOE 281, del 24, del Codi penal). Articles 314, 510, 511, 512, 542, 607 bis i 620.2. L'article 314 està redactat d'acord amb la Llei Orgànica 15/2003, de 25 de novembre (BOE 283, del 26; suplement núm. 24 en llengua catalana d'1 de desembre), per la qual es modifica la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal. El capítol II bis del títol XXIV del llibre II i l'article 607 bis estan afegits per la Llei orgànica 15/2003

Traducció i interpretació

- Ordre 101/2003, de 26 de febrer (DOGC 3842, de 13 març), sobre l'adaptació del procediment de sol·licitud de nomenament de traductor/a o intèrpret jurat/ada al català i del català a altres llengües a la realització per sistemes telemàtics
- Decret 119/2000, de 20 de març (DOGC 3110, del 30), de traducció i interpretació jurades
- Llei 1/1998, de 7 de gener (DOGC 2553, del 9, i BOE 36, d'11 de febrer), de política lingüística

Administració de justícia

- Llei 1/2000, de 7 de gener (BOE núm. 7, del 8, i BOE suplement núm. 2 en llengua catalana, de 5 de febrer de 2000), d'enjudiciament civil
- Llei 1/1998, de 7 de gener (DOGC 2553, del 9, i BOE 36, d'11 de febrer), de política lingüística
- Protocol de bases, de 16 d'abril de 1991, per

a acords de cooperació en matèria d'Administració de justícia entre el Consell General del Poder Judicial i la Generalitat de Catalunya

- Annex del protocol anterior. Acord de col·laboració, de 2 d'abril de 1993, en matèria de normalització lingüística entre el Consell General del Poder Judicial i la Generalitat de Catalunya, modificat parcialment per l'Acord de 28 de novembre de 2000

- Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol (BOE 157, del 2), del poder judicial, modificada per la Llei orgànica 16/1994, de 8 de novembre (BOE 268, del 9) i per la Llei orgànica 19/2003, de 23 de desembre (BOE 309, del 26). Articles 110.2.h, 216 bis 3.2.d, 231, 313.1.2.g, 341, 431.2.f, 450.4, 483.2, 521.3.B i 4.3r, 530 i 536

- Llei 50/1981, de 30 de setembre (BOE 11, de 13 de gener de 1982), reguladora de l'estatut orgànic del ministeri fiscal, modificada per la Llei 24/2007, de 9 d'octubre (BOE 243, del 10, i suplement en llengua catalana núm. 30, de 16 d'octubre de 2007)

Empreses

- Ordre TRI/487/2006, de 18 d'octubre (DOGC 4747, del 25), per garantir la informació i la protecció dels drets dels consumidors i usuaris en el procés d'implantació de la televisió digital terrestre (TDT)

• Decret 349/2006, de 5 de setembre (DOGC 4723, del 21), pel qual es regulen les activitats de les empreses prestadores de serveis i representació de les persones consumidores i usuàries davant l'Administració pública en la tramitació i execució de procediments sancionadors, l'obligació que tenen aquestes empreses respecte del català

• Llei 26/2006, de 17 de juliol (BOE 170, de 18 de juliol; suplement núm. 16 en llengua catalana de 21 de juliol), de mediació d'assegurances i reassurances privades

• Decret 32/2005, de 8 de març (DOGC 4340, de 10 de març), pel qual es regula la senyalització de les limitacions en la venda de begudes alcohòliques

• Decret 348/2004, de 20 de juliol (DOGC 4182, de 26 de juliol), pel qual es regulen els criteris de l'habilitació i les funcions del personal de control d'accés de determinats establiments i activitats recreatives

• Decret 348/2001, de 4 de desembre (DOGC 3541, de 27 de desembre), pel qual es regulen els centres de bronzejat artificial

• Decret 213/2001, de 24 de juliol (DOGC 3446, de 6 d'agost), de protecció dels drets del consumidor i usuari en la prestació de serveis sobre els béns de naturalesa duradora

• Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost (BOE 189, del 8; suplement núm. 9 en llengua catalana, del 19) pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social. Articles 8.12, 9.2.d i 16.2

• Ordre de 16 de desembre de 1999 (DOGC 3046, del 30) per la qual es regula el funcionament dels establiments dedicats a la neteja tèxtil

• Llei 1/1998, de 7 de gener (DOGC 2553, del 9, i BOE 36, d'11 de febrer), de política lingüística

• Llei 18/1997, de 13 de maig (BOE 115, del 14), de modificació de l'article 8 de la Llei del contracte d'assegurança per garantir la plena utilització de totes les llengües oficials en la redacció dels contractes

• Decret 290/1995, de 28 de setembre (DOGC 2126, de 10 de novembre), pel qual es regulen determi-

nades activitats de prestació de serveis a domicili

• Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març (BOE 75, de 29 de març), pel qual s'aprova el text refós de l'estatut dels treballadors. Articles 4.2.c, 16.2 i 17.1, redactats d'acord amb la Llei 62/2003, de 30 de desembre (BOE 313, de 31 de desembre; suplement núm. 4 en llengua catalana, de 31 de gener de 2004), de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social

• Decret 317/1994, de 4 de novembre (DOGC 1983, de 9 de desembre), pel qual s'estableixen normes sobre l'ordenació i la classificació dels establiments de restauració

• Decret 168/1994, de 30 de maig (DOGC 1924, de 22 de juliol), de reglamentació de les agències de viatges

• Decret 53/1994, de 8 de febrer (DOGC 1876, de 23 de març), sobre el règim de preus, reserves i serveis complementaris en establiments d'allotjament turístic

• Llei 3/1993, de 5 de març (DOGC 1719, del 12), de l'estatut del consumidor

• Ordre de 25 de juny de 1992 (DOGC 1660, de 23 d'octubre), sobre documents de control de transport de viatgers per carretera

Etiquetatge

• Reial decret 1334/1999,

de 31 de juliol (BOE 202, de 24 d'agost; suplement núm. 13 en llengua catalana de 23 de setembre), pel qual s'aprova la Norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris. Paràgraf 2n de la disposició addicional única del Decret i art. 18 de la Norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris

• Llei 1/1998, de 7 de gener (DOGC 2553, del 9, i BOE 36, d'11 de febrer), de política lingüística

• Reial decret 1468/1988, de 2 de desembre (BOE 294, del 8), pel qual s'aprova el reglament d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes industrials destinats a la venda directa als consumidors i usuaris

• Llei 3/1993, de 5 de març (DOGC 1719, del 12), de l'estatut del consumidor

• Resolució europea 2008/2225 (INI), del 24 de març del 2009, sobre el Multilingüisme.

Mitjans de comunicació i indústries culturals

• Acord 295/2007, de 19 de desembre (DOGC 5037, de 28 de desembre), pel qual s'aprova la Instrucció general del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre la presència de la llengua i la cultura catalanes i de l'aranès en els mitjans de comunicació audiovisual

• Llei 11/2007, d'11 d'octubre (DOGC 4990, de 18 d'octubre), de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Articles 2 i 22.3

• Llei 22/2005, de 29 de desembre (DOGC 4543, de 3 de gener de 2006), de la comunicació audiovisual de Catalunya.

Preàmbul I, II, V, VI i VIII. Articles: 22, 26.3.f, g, m i o, 32.1, 2 i 3.c, 48.d, 52.1.b, 53.1.f i 2.c, 84.1.b i 2, 86, 87, 115.b, 120.2.a i b, 3.a, b i c, 126.1, 133.f, 136.1.b, 2 i 3. Disposició addicional quarta

• Decret 15/2003, de 8 de gener (DOGC 3801, del 16), pel qual es regula el règim jurídic transitori de les televisions locals per ones terrestres. Articles 2.c i h, 6.f i 7.b. Deroga el Decret 320/1996, d'1 d'octubre (DOGC 2268, del 14), de regulació del règim jurídic de

les televisions locals per ones terrestres

• Decret 269/1998, de 21 d'octubre (DOGC 2756, de 2 de novembre), del règim jurídic de les concessions per a la prestació del servei de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència per a emissores comercials, amb modificacions posteriors

• Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística

• Llei 8/1996, de 5 de juliol (DOGC 2232, del 19), de regulació de la programació audiovisual distribuïda per cable, modificada per la Llei 2/2000, de 4 de maig (DOGC 3133, del 5), del Consell Audiovisual de Catalunya

Registres estatals de noms i cognoms

• Ordre CLT/232/2002, de 3 de juliol (DOGC 3671, del 5), del Departament de Cultura, sobre l'adaptació del procediment d'expedició de certificats que acrediten la correcció ortogràfica dels noms i cognoms catalans a la realització mitjançant sistemes telemàtics.

• Instrucció d'11 de desembre de 1998 (BOE 313, del 31), de la Direcció General dels Registres i del Notariat, sobre la tramitació als registres civils dels canvis de cognoms catalans consistents en la correcció ortogràfica de grafies incorrectes

- Decret 208/1998, de 30 de juliol (DOGC 2698, de 7 d'agost), pel qual es regula l'acreditació de la correcció lingüística de noms i cognoms

- Llei 1/1998, de 7 de gener (DOGC 2553, del 9, i BOE 36, d'11 de febrer), de política lingüística. Articles 17 i 19 i disposició addicional 2a

- Reial decret 1784/1996, de 19 de juliol (BOE 184, del 31), pel qual s'aprova el Reglament del Registre Mercantil

- Reglament del Registre Civil aprovat per Decret de 14 de novembre de 1958 (BOE 296, d'11 de desembre de 1958; correcció d'errors al BOE de 21 de gener de 1959), amb modificacions posteriors

- Llei del Registre Civil de 8 de juny de 1957 (BOE 151, del 10), amb modificacions posteriors

- Decret, de 14 de febrer de 1947 (BOE 106, de 16 d'abril), pel qual es publica el Reglament hipotecari

Administració local

- Decret 195/2008, de 7 d'octubre (DOGC 5232, de 9 d'octubre), pel qual es regulen determinats aspectes del règim jurídic del personal funcionari amb habilitació de caràcter estatal de les entitats locals

- Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (DOGC 3887, de 20 de maig), pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. Articles 5, 287.2, 294.1, 295.2 i 303.2

- Llei 1/1998, de 7 de gener (DOGC 2553, del 9, i BOE 36, d'11 de febrer), de política lingüística

- Decret 179/1995, de 13 de juny (DOGC 2066, del 23, i correcció d'errades en el DOGC 2126, de 10 de novembre), pel qual s'aprova el reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals

- Decret 14/1994, de 8 de febrer (DOGC, 1859, de l'11, i correcció d'errades en el DOGC 1893, de 6 de maig), pel qual es regula l'exigència del coneixement del català als concursos per a la provisió de llocs de treball dels ens locals de Catalunya reser-

vats a funcionaris amb habilitació de caràcter estatal. Annex derogat i apartat 1 de l'article 2 redactat d'acord amb el Decret 161/2002, d'11 de juny

- Llei 16/1991, de 10 de juliol (DOGC 1469, del 19, i BOE 190, de 9 d'agost, i correccions d'errades en els DOGC 1494, de 18 de setembre, DOGC 1507, de 18 d'octubre, i DOGC 1604, de 10 de juny de 1992), de les policies locals

- Decret 214/1990, de 30 de juliol (DOGC 1348, de 28 de setembre, i correcció d'errades en el DOGC 1402, de 4 de febrer de 1991), pel qual s'aprova el reglament del personal al servei de les entitats locals

- Llei 16/1990, de 13 de juliol (DOGC 1326, de 3 d'agost), sobre el règim especial de la Vall d'Aran

- Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre (BOE 305, de 22 de desembre, i correcció d'errades, BOE 12, de 14 de gener de 1987), pel qual s'aprova el reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals

Ensenyament

- Ordre PRE/228/2004, de 21 de juny (DOGC 4168, del 6), sobre els títols, diplomes i certificats equivalents als certificats de coneixements de català de la Se-

cretaria de Política Lingüística

- Llei 1/2003, de 19 de febrer (DOGC 3826, del 20), d'universitats de Catalunya

- Decret 152/2001, de 29 de maig (DOGC 3406, d'11 de juny), sobre avaluació i certificació de coneixements de català

- Llei 1/1998, de 7 de gener (DOGC 2553, del 9, i BOE 36, d'11 de febrer), de política lingüística

- Decret 244/1991, de 28 d'octubre (DOGC 1524, de 29 de novembre), sobre el coneixement de les dues llengües oficials per a la provisió de llocs de treball docents dels centres públics d'ensenyament no universitari de Catalunya, dependents del Departament d'Ensenyament

- Ordre de 8 de setembre de 1983 (DOGC 362, del 9, i correcció d'errada en el DOGC 369, de 5 d'octubre), per la qual es desplega el Decret 362/1983, de 30 d'agost, sobre l'aplicació de la Llei 7/1983, de 18 d'abril, de normalització lingüística a Catalunya a l'àmbit de l'ensenyament no universitari, modificat per l'Ordre de 6 de desembre de 1983 (DOGC 415, de 9 de març de 1984)

- Decret 362/1983, de 30 d'agost (DOGC 359, del 31), sobre aplicació de la Llei 7/1983, de 18 d'abril (DOGC 322, del 22), de normalització lingüística a Catalunya a l'àmbit de l'ensenyament no universitari, modificat pel Decret 576/1983, de 6 de desembre (DOGC 415, de 9 de març de 1984)

Funció pública

- Decret 195/2008, de 7 d'octubre (DOGC 5232, de 9 d'octubre), pel qual es regulen determinats aspectes del règim jurídic del personal funcionari amb habilitació de caràcter estatal de les entitats locals

- Llei 8/2007, de 30 de juliol (DOGC 4940, de 3 d'agost; BOE 197, de 17 d'agost), de l'Institut Català de la Salut

- Llei 7/2007, de 12 d'abril (BOE 89, de 13 d'abril; suplement núm. 15 en llengua catalana, de 16 d'abril), de l'Estatut bàsic de l'empleat públic

- Ordre PRE/228/2004, de 21 de juny (DOGC 4168, de 6 de juliol), sobre els títols, diplomes i certificats equivalents als certificats de coneixements de català de la Secretaria de Política Lingüística

- Decret 161/2002, d'11 de juny (DOGC 3660, del 19), sobre l'acreditació del coneixement del català i l'aranès en els processos de selecció de personal i de provisió de llocs de treball de les administracions públiques de Catalunya

- Decret 152/2001, de 29 de maig (DOGC 3406, d'11 de juny), sobre avaluació i certificació de coneixements de català

- Resolució de 3 de maig de 2001 (DOGC 3398, del 29), per la qual s'aprova la normativa reguladora dels certificats que expedeix el Consell General d'Aran sobre coneixement d'aranès

- Llei 1/1998, de 7 de gener (DOGC 2553, del 9, i BOE 36, d'11 de febrer), de política lingüística

- Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre (DOGC 2509 annex, de 3 de novembre), pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública

- Llei 10/1994, d'11 de juliol (DOGC 1923, del 20, BOE 192, de 12 d'agost, i correcció d'errada en el DOGC 1965, de 28 d'octubre),

de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra

- Ordre de 20 de juliol de 1990 (BOE 176, del 24), del Ministeri per a les Administracions Públiques. Normes per a la provisió de determinats llocs de treball en l'Administració perifèrica de l'Estat en relació amb el coneixement de les llengües oficials pròpies de les comunitats autònomes

Normativa general i internacional

- Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, adoptada com a conveni el 25 de juny de 1992 pel Comitè de Ministres del Consell d'Europa, i oberta a signatures a Estrasburg el 5 de novembre de 1992
- Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol (BOE 172 i DOGC 4680, tots dos de l'endemà; suplement núm. 16 del BOE en llengua catalana, de 21 de juliol), de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya
- Llei 1/1998, de 7 de gener (DOGC 2553, del 9, i BOE 36, d'11 de febrer), de política lingüística
- Constitució espanyola de 27 de desembre de 1978 (BOE 311-1, de 29 de desembre de 1978)
- Pacte internacional de drets civils i polítics (Resolució 2.200 [XXI] A), adoptat per l'assemblea general de les Nacions Unides de 19 de desembre de 1966 (BOE 103, de 30 d'abril de 1977)

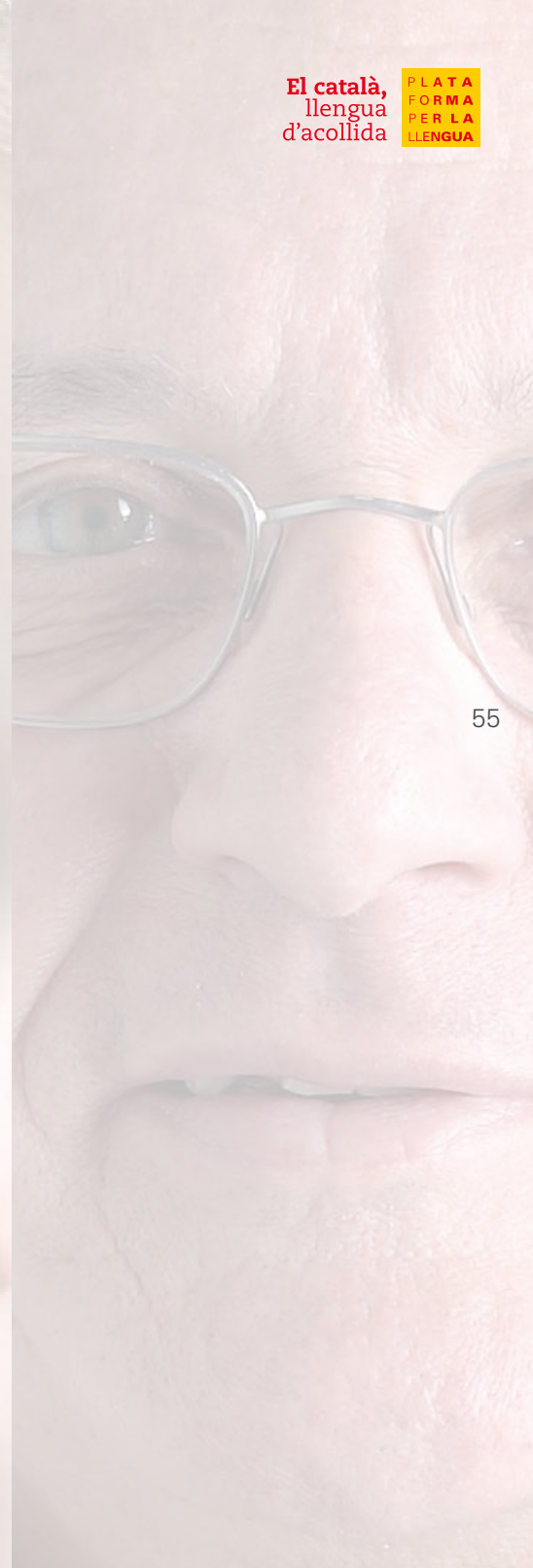
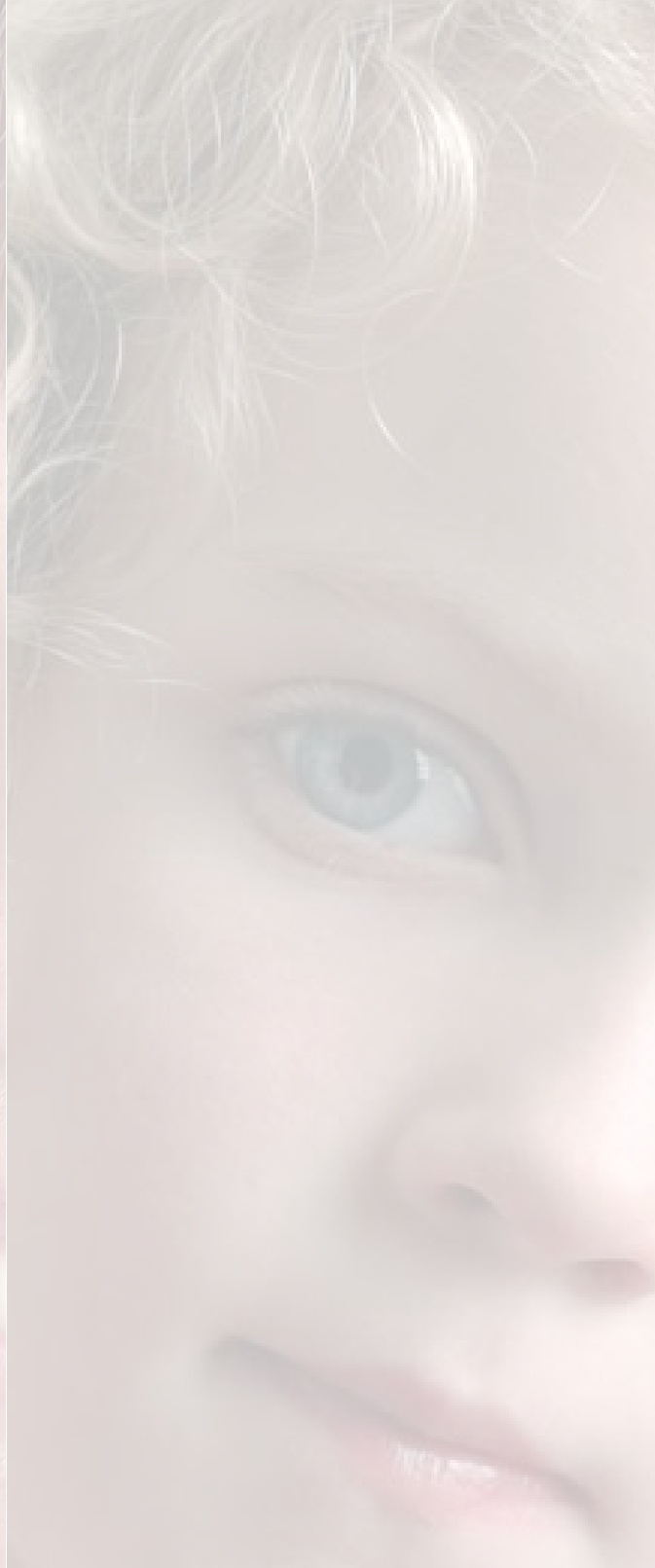
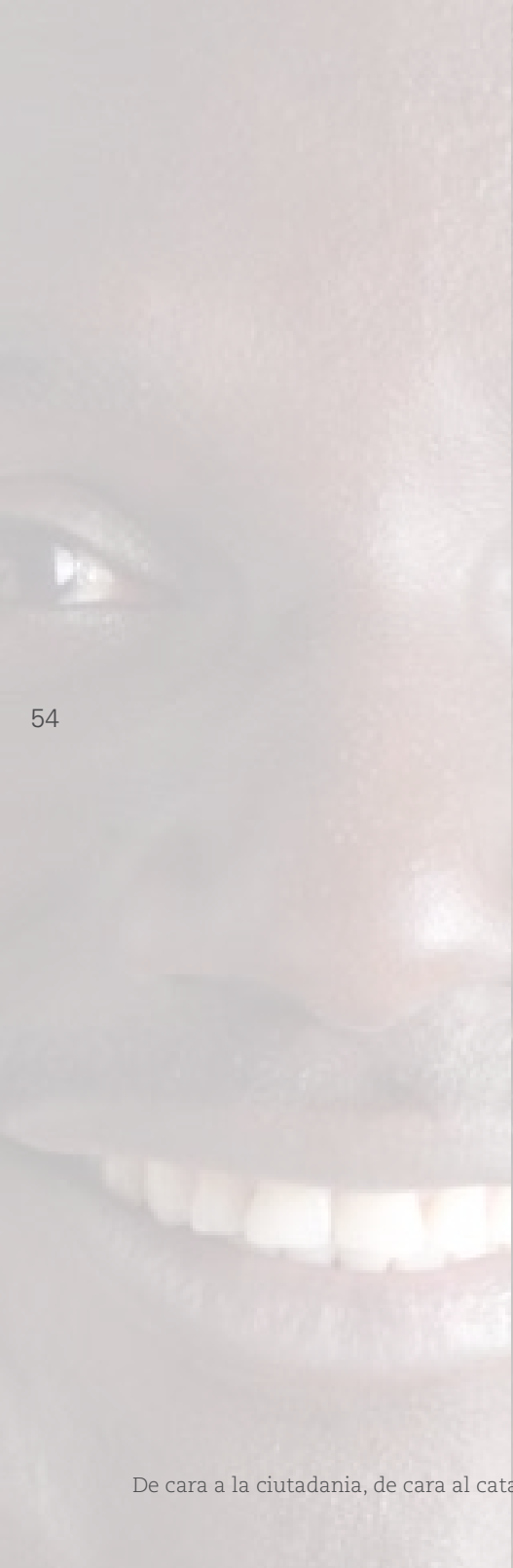
Toponímia i retolació

- Decret 139/2007, de 26 de juny (DOGC 4914, del 28), pel qual es regulen la denominació, els símbols i el registre d'ens locals de Catalunya. Articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 11, 12, 14, 15, 16 i disposició addicional 1
- Reial decret 1428/2003, de 21 de novembre (BOE 306, de 23 de desembre; suplement núm. 1 en llengua catalana, d'1 de gener de 2004), pel qual s'aprova el Reglament general de circulació per a l'aplicació i el desplegament del text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març. Article 138

- Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (DOGC 3887, de 20 de maig), de la Presidència de la Generalitat, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. Articles 30, 31, 32, 34, 35, 86, 114, 126 i 134
- Llei 1/1998, de 7 de gener (DOGC 2553, del 9, i BOE 36, d'11 de febrer), de política lingüística
- Decret 298/1993, de 8 d'octubre (DOGC 1832, de 15 de desembre), de modificació del Decret 147/1987, de 31 de març, pel qual es regula l'activitat industrial i de prestació de serveis en els tallers de reparació de vehicles automòbils, dels seus equips i components
- Llei 7/1993, de 30 de setembre (DOGC 1807, d'11 d'octubre, i BOE 263, de 3 de novembre), de carreteres, modificada per la Llei 11/2008, de 31 de juliol (DOGC 5191, de 8 d'agost)
- Decret 78/1991, de 8 d'abril (DOGC 1434, del 24), sobre l'ús de la toponímia, modificat pels decrets 59/2001, de 23 de gener, pel qual s'estableix la Comissió de Toponímia, i 60/2001, de 23 de gener, pel qual es regula el procediment per al canvi de denominació dels nuclis de població i les entitats municipals descentralitzades (tots dos publicats al DOGC núm. 3337, de 28 de febrer)
- Decret 166/1990, de 20 de juny (DOGC 1319, de 18 de ju-

liol), pel qual es regula la prestació del servei de transport de vehicles automòbils avariats

- Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març (BOE 63, de 14 de març). Text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat viària
- Ordre de 18 de febrer de 1986 (DOGC 655, del 28), de normalització lingüística dels rètols utilitzats en la senyalització d'aparells i instal·lacions
- Reial decret 1457/1986, de 10 de gener (BOE 169, de 16 de juliol). Regula l'activitat industrial i la prestació de serveis en els tallers de reparació de vehicles, dels seus equips i components
- Decret 106/1982, de 16 d'abril (DOGC 226, de 26 de maig), sobre senyalització de carreteres, estacions ferroviàries, d'autobusos i serveis públics en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma
- Reial decret 334/1982, de 12 de febrer (BOE 50, de 27 de febrer), sobre senyalització de carreteres, aeroports, estacions ferroviàries, d'autobusos i marítimes i serveis públics d'interès general en l'àmbit de les comunitats autònomes amb una altra llengua oficial distinta del castellà

©Plataforma per la Llengua
Dipòsit legal: B-19794-2009
Barcelona, juliol de 2009
Tiratge: 4.000 exemplars

Amb el suport de:

Textos: Gemma Ponsa
Hi han col·laborat: Marc Biosca, Eulàlia Buch, Anna Domingo, Martí Gasull, Yvonne Griley, Daniel Mundet i Puri Pinto.
Coordinació Editorial: Marc Biosca i Francesc Reverté.
Disseny gràfic i maquetació: Júlia Brunet Graphic Studio
Fotografies: Carles Cubot
Impressió: Cevagraf, S.C.C.L.
Correcció lingüística: Raimon Pavia

Plataforma per la Llengua
Via laietana, 48 A. Principal 2a
08003 Barcelona
Tel.: 93 321 18 03
Fax: 93 321 12 71
info@plataforma-llengua.cat

**PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA**

Vols col·laborar amb la
Plataforma per la Llengua?
Fes-te'n soci/sòcia o voluntari/ària

www.plataforma-llengua.cat